

ת"פ 53865/07/17 - מדינת ישראל נגד אדם עבד-אל רחמן

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כבוד השופט העמית יעקב צבן

ת"פ 53865-07-17

המאשימה
מדינת ישראל
ע"י עו"ד שמואל ברזילי

נגד
הנאשם
אדם עבד-אל רחמן
ע"י עו"ד אסף טל

גזר דין

1. הנאשם, יליד 2.1.95, הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 333 בנסיבות סעיף 335 (א)(1) לחוק העונשין; החזקת סכין שלא כדין לסעיף 186(א) לחוק. הוסכם כי הצדדים יהיו חופשיים בטיעונים לעונש.

ואלה המעשים: ביום 13.7.17, נסע המתלון ראמי עותמן ברכבו באבו-גוש. רכב בו נהג אמיר ג'אבר נסע מאחור ובו ישבו הנאשם ויוסף עבד אלרחמן. רכבו של אמיר ג'אבר עקף את רכב המתלון והתפתח ביניהם ויכוח. למחרת 14.7.17, הגיעו הנאשם והמתלון לאירוע חתונה בבוסתן אבו גוש. הנאשם נשא סכין, ובמהלך הערב התפתח בין השניים ויכוח על האירוע מאתמול. יוסף עבד אל רחמן התקרב ואחז בנאשם מאחור, אך הנאשם השתחרר, שלף הסכין ודקר את המתלון באזור השכמה השמאלית ונמלט. הדקירה גרמה למתלון דימום עורקי ושבר בעצם השכם.

2. **מתסקיר נפגע עבירה** מיום 17.4.18, עולה כי המתלון הינו בן 35, רווק, נהג משאית, סיים 12 שנות לימוד, שירת כחייל בגבעתי, עבד ותפקד באופן רגיל, וכי התקיפה והפציעה משפיעים עד היום על תחושת הביטחון האישי והביטחון העצמי של המתלון, הזעזוע וחוסר האונים שחש עקב המעשה האלים כלפיו. זאת, בנוסף לכאבים חזקים באזור הדקירה, מגבלות בתנועה, מחשבות טורדניות ונדודי שינה, גורמים לתחושת חרדה ודריכות ועל כן ההמלצה הינה גם על מתן פיצוי למתלון.

3. **מתסקיר שירות מבחן** (ראשון) מיום 20.3.18, עולה כי הנאשם בן ה-22, סיים 12 שנות לימוד, התגייס לצבא ומאז שחרורו משרת במילואים. לאחר שיחרורו עבד בעבודות שונות. משפחת המוצא של הנאשם מונה שש נפשות,

אחותו של הנאשם בת 27 הינה נכה סיעודית הנזקקת לסיוע 24 שעות ביממה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מצוי בשלבי התבגרות וגיבוש זהותו האישית, בסביבה קהילתית מתנכרת, ומנגד סביבה משפחתית תומכת אך בעייתית עקב מצבם הרפואי של בני המשפחה. חרף זאת הנאשם מתפקד ואף פעיל חברתית. עברו נקי, הביע חרטה על התנהגותו ובושה על מעורבותו בפלילי, והסביר כי לא הושגה סולחה עם המתלונן בשל דרישה לפיצוי גבוה.

לאחר סקירת גורמי הסיכון (קושי בביקורת עצמית), וגורמי הסיכוי (חרטה ונכונות לשיפור), המליץ שירות המבחן לשלב הנאשם בטיפול שיקומי ודחייה של 4 חודשים לשם מעקב.

בתסקיר נוסף מיום 9.5.18, צוין כי הטיפול השיקומי נמשך ובמהלכו הנאשם שיפר את המודעות לעבירות שביצע, מתנצל, משתתף בקבוצה טיפולית ומציף רגשית את מצבו.

בתסקיר נוסף מיום 3.7.18, עלה כי התהליך הטיפול-שיקומי נמשך, אף כי הנאשם מציג עמדות קורבניות ועל כן הופנה לקבוצת שליטה בכעסים ובנוסף פנה לטיפול פרטי כדי להעמיק את מודעתו העצמית. שירות מבחן ביקש דחייה נוספת.

בתסקיר מסכם מיום 23.10.18, ציין הנאשם כי הוא מתוסכל מאי עריכת הסולחה עד היום, חושש ממאסר, השתתף בתהליך טיפולי במלואו ומוכן להמשיך בטיפול.

נוכח התהליך הטיפולי המוצלח והחרטה שהביע, וחרף העבירה החמורה, המליץ שירות המבחן להימנע ממאסר מאחורי סורג ובריה גם מחשש פן הנאשם ייחשף לגורמים עבריינים ומצבו הנפשי ידרדר ועל כן, להסתפק במאסר שירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי ומבחן.

ראיות לעונש

4. בבית המשפט העידו שלושה עדי אופי. שלום עדקי העיד על התנהגותו הטובה והמופתית של הנאשם מאז האירוע, חרטתו הכנה ורצונו בשיקום. אליהו מרציאנו העיד על משפחת הנאשם שיש בה נתינה ועזרה לזולת. אביו של הנאשם העיד על הנאשם שהתגייס לצבא ושירת את המדינה, תיאר הרקע המשפחתי הקשה - ילדים נכים, ועוד ארבעה ילדים שנפטרו והדגיש כי סיועו של הנאשם חשוב וחיוני לטיפול באחותו הנכה.

כמו כן הוגשו מסמכים ומכתבים על תפקודו הטוב של הנאשם, עזרתו ושירותו הצבאי המסור.

טיעוני הצדדים

5. **ב"כ המאשימה** עמד על הערך המוגן בו פגע הנאשם, הזכות לשלמות הגוף והביטחון האישי, הצורך במסר מרתיע וטען כי מדיניות ענישה הינה של שנות מאסר בגין דקירת סכין אלימה כזו. לטעמו הנסיבות מצביעות על חומרה, אירוע מינורי שהתרחש יום קודם ולמחרת המשך הוויכוח ולפתע שלפת סכין ודקירה אלימה.

ב"כ המאשימה העמיד את מתחם הענישה בין 30-54 חודשי מאסר, ונוכח עבר נקי, שירות צבאי ורקע אישי, עתר למקמו בתחתית המתחם ולגזור 32 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

6. **ב"כ הנאשם עמד** על נסיבות האירוע, ויכוח קודם, התלהטות יצרים ומכאן שגם המתלונן תרם לה, ואף שאין בכך להצדיק מעשי הנאשם, יש בכך כדי להציג התמונה במלואה. הסנגור עמד על תהליך השיקום של הנאשם שנמשך זמן רב והצליח, הנאשם למד לקחו, הוא בן למשפחה למודת סבל, מהווה ציר מרכזי בה, שרת שירות מלא בצבא, מתנדב ועוזר בכל מקום ובעיקר הודה, הביע חרטה, ועל כן מטעמים חברתיים וציבוריים, אין לתת לשיקולי גמול משקל רב ויש להעדיף השיקול השיקומי והמועיל לחברה. עוד הדגיש הסנגור, את העבר הנקי, החינוך הטוב, התנהגות מופתית בזמן מעצר הבית, והרחקתו מהבית במשך במשך 14 חודשים עם איזוק אלקטרוני. בהסתמך על פסיקה טען למתחם ענישה הנע בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר, ועתר למאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי.

הנאשם ביקש להתחשב במצבו האישי והמשפחתי ובטעות שעשה, בשיקום המוצלח ובשאיפתו לשוב לחיים רגילים ולסייע למשפחה.

דין והכרעה

7. הנאשם פגע בערך מוגן בסיסי- הזכות לשלמות הגוף ולביטחון אישי, וכפי שקבע המחוקק העיקרון המנחה בענישה הינו יחס בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם. במקרה שלפנינו ויכוח של מה בכך יום קודם, התלהט למחרת, הנאשם שלף סכין ונעץ בגוף המתלונן עד ששבר עצם השכם. הקלות והמהירות בה נשלף סכין בארצנו מהווה מכת מדינה המחייבת ענישה הולמת.

8. לעניין מדיניות הענישה הציגו הצדדים שורה של פסקי דין:

א. ב-ת"פ 12952-11-15 (מחוזי, ב"ש) חתר הנאשם בסכין יפנית את פניו של המתלונן. נקבע מתחם ענישה 48-15 חודשים, אך בשל תהליך שיקום חיובי נגזרו על הנאשם מאסר עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי.

ב. ב-ת"פ 35109-11-13 (מחוזי, חיפה) דקר הנאשם את המתלונן 6 דקירות וגרם לו נזקים חמורים. בהמשך עברו השניים תהליך של "צדק מאחה" ונקבע מתחם של 7-4 שנות מאסר, אך עקב נסיבות מיוחדות ובעיקר הליך שיקומי, הוחלט לסטות מהמתחם ולגזור מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי וצו מבחן.

ג. בע"פ 1508/16 (בית משפט עליון), היכה הנאשם את המתלונן במוט ברזל ובאגרופים וגרם לו שברים בפנים, נקבע מתחם ענישה של 36-12 חודשי מאסר, בית משפט מחוזי סטה מהמתחם וגזר 8 חודשי מאסר, אך עקב הליך שיקומי טוב, המתיק בית המשפט העליון העונש והעמידו על מאסר בעבודות שירות.

ד. ב-ת"פ 44605-10-15 (מחוזי, ב"ש), התקוטטו הנאשם והמתלונן עד שנאשם שלף חפץ חד, דקר המתלונן פעמיים בחלל הבטן. נקבע מתחם ענישה של 16-8 חודשי מאסר, אך נוכח נסיבות חריגות, גזר מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי.

ה. ב-ת"פ 40216/05 (מחוזי ת"א), דקר הנאשם את המתלוננת בצלעות וניסה לדקרה בצוואר. נוכח נכות תפקודית מלאה של הנאשם, נגזרו מאסר על תנאי ופיצוי.

ו. ב-ת"פ 378/04 (מחוזי, ירושלים) נגזרו עונשי מאסר בעבודות שירות בגין דקירות סכין ומכות נמרצות, כך גם ב-ת"פ 5742/05 (מחוזי ב"ש).

ז. ב-ת"פ 59321/05/15, היכה הנאשם את המתלונן ותקף אותו עם סכין יפנית, נקבע מתחם ענישה בין 14-6 חודשים, ונגזר מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי.

ח. ב-ע"פ 5133/08 (בית משפט עליון), דקר הנאשם את המתלונן בשבר זכוכית ובערעור בו עמד העונש על מאסר בעבודות שירות.

ט. ב-רע"פ 4573/11, דקר הנאשם את המתלונן בסכין ונידון למאסר בעבודות שירות.

י. ב-ע"פ 6384/12 (בית משפט עליון), דקר הנאשם את המתלונן מספר דקירות בבטנו ונידון ל-3 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי.

9. נוכח הפגיעה בערך מוגן חשוב ובסיסי בנסיבות של סכסוך מינורי, יש לתת עדיפות לשיקול גמול, ובהסתמך על מדיניות הענישה הנהוגה, נקבע בזה מתחם ענישה של 12-30 חודשי מאסר בפועל.

10. המקרה שלפנינו מצדיק סטייה מסוימת ממתחם הענישה הן בשל העבר הנקי, הרקע המשפחתי המיוחד של הנאשם וסיועו החשוב בטיפול באחותו הנכה, הליך שיקום חיובי, הודאה באשמה והבעת חרטה.

עם זאת, יש ליתן משקל משמעותי רב הן לקלות הבלתי הגיונית של שלילת סכין ובעיקר לקביעתו של בית המשפט העליון כי יש לשרש את תת תרבות הסכין כדרך ליישוב סכסוכים בארצנו, ועל כן אין מנוס מהטלת עונש מרתיע עם רכיב מאסר בפועל, אך יש להתחשב במעצר ממש במשך שישה שבועות ומעצר בית ממושך באיזוק אלקטרוני.

11. לאור האמור, אני גוזר על הנאשם העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים, מהם יש לנכות ימי מעצר מיום 15.7.17 עד 31.8.17.

ב. מאסר על תנאי של 9 חודשים אותם ירצה אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות למעט תקיפה סתם.

ג. פיצוי למתלונן בסך ₪ 30,000 שישולם עד 1.2.2019.

זכות ערעור לבית המשפט עליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ד בכסלו התשע"ט, 2 בדצמבר 2018, במעמד הצדדים.

יעקב צבן, שופט